

Volg die Rus! Door Stokertje

Koude oorlog. Het diplomatieke gevecht tussen de twee grootmachten speelde zich hoofdzakelijk af buiten ons zichtveld. Het wapengekletter was wel regelmatig in het nieuws maar zonder dat er ernstige incidenten waren. Tot begin jaren zestig de wereld balanceerde op de rand van een kernoorlog toen Rusland raketten op Cuba plaatste met toestemming van Fidel Castro. De Verenigde staten waren bang voor misschien wel kernkoppen vlak bij hun land en met een hoop harde woorden, blokkades rond Cuba en B52 bommenwerpers in de lucht op weg naar Rusland en woordenstrijd tussen de betrokken landen trok Rusland zich terug van Cuba.

Tot zover wat zich afspeelde ver van onze vloot af, hoewel.

Tijdens oefeningen met andere NATO-schepen ergens op de oceaan of waar dan ook ter wereld was het normaal dat de vloot werd geschaduwd door een Russische onderzeeër of een 'ELINT', een electronic intelligence ship. Dat was een visserstrawler of een koopvaardijship welke zo vol gebouwd waren met radarapparatuur, zendinstallaties en groothoek verrekijkers en microfoons dat ze waarschijnlijk zelf konden horen en ruiken dat de chef in de kombuis de halve kippen aan het braden was.

Die schepen gaven alle vlootbewegingen door aan het Kremlin.

De Russen waren zelfs bijna niet meer te herkennen als trawler of koopvaarder, zo vol elektronica stond er aan dek. Het waren schepen die er van buiten uitzagen of ze al honderd jaar waren maar dat uiterlijk was bedrieglijk.

Ook de voorstuwning was heel modern en daar kwamen we achter toen we opdracht kregen om de koopvaarder zo openlijk te benaderen en dichtbij te blijven en te rapporteren wat hij deed en als het kon allemaal de opvangen wat hij via de ether de wereld instuurde. Het was een groot schip.

Dat laatste lukte natuurlijk niet,

wat moesten we met die ouwe mijnenveger hier. We waren waarschijnlijk de enige die in de buurt waren en stuurde Den Haag ons tegen beter weten in op pad met die opdracht. We voeren vier en twintig uur achter hem aan op een afstandje van een mijl of twee. Hij deed niets vreemd, maakte geen rare slagen, stuurde niemand aan dek om ons ook te begluren maar dat wisten we niet zeker. Wie weet hoeveel mannen daar op dit moment naar ons keken. Het werd een donkere maanloze nacht en de Rus was behalve goed op de radar buiten alleen nog als een silhouet te zien. Er werden twee uitkijken extra op de brug geroepen.

Er werd van ons twee diesels het uiterste gevergd want de Rus had de nare pesterij bedacht dat hij elk uur zijn schroef een paar omwentelingen meer liet maken en dus bijna onmerkbaar zijn vaarsnelheid opliep. Dat kregen we natuurlijk door en we deden er alles aan om hem bij te houden. De hoogste vaart die we konden bereiken was een knoop of elf maar wat die Rus liep wist niemand. Op de eerste wacht stopte hij en we ramden hem bijna want dat hadden we niet verwacht. Hij lag doodstil op de Noordzee en toen we dicht genaderd waren gaf hij een stoot op de sloopshoorn, gaf volle kracht vooruit en verdween in de nacht. Dat was onze bijdrage aan de koude oorlog en zo dicht bij de Russen waren we nog nooit geweest. Het was zelfs niet spannend geweest maar vervelend om zo'n klusje te doen. Maar onze dagelijkse routine werd erdoor onderbroken, morgen was het weer tuig uitzetten en oefenen om mijnen te vegen. Daarna ging ons schip en de hele bemanning naar de mijnschool in Oostende om weer eens bijgespijkerd te worden.